

[Poul Møller.]

sige, at vi taler jo om to forskellige begreber, for jeg taler om marginalbeskatningen, skattestigningen for 1.000 kr.s indtægtsforøgelse, om, at der ved 30.000 kr. i skattepligtig indkomst er en stærkere progression i det fremtidige skattesystem end i det nuværende. Dertil kommer endelig, at den nedsettelse, som finansministeren taler om ved 30.000 kr.s indkomst, forudsætter en udskrivningsprocent på 90 pct., men det var denne forudsætning, regeringen ikke ville give noget tilsagn om kunne blive opfyldt under forhandlingerne, og det var derfor, vi ikke fik noget forlig. Hvis man tager regeringens skatteskala for en udskrivning på 100 pct., så segner og svinder skattelettelsen. Vi må nu se, om det til næste år bliver de 90 pct. eller de 100 pct., om skattelettelsen på de 2.000 kr. for en konstant indtægt på 30.000 kr. bliver til noget, eller om den er ude i det blå, om den simpelt hen går op i røg. Vi er mange, der har en frygt derfor, fordi vi ikke kunne få dette forlig.

Finansministeren (Grünbaum): Det er da klart, at hvis man skal foretage en sammenligning mellem skatter, må man have et bestemt grundlag at foretage denne sammenligning på, og derfor er det rimeligt, at jeg tager de tal, som er udarbejdet af regeringen i den skitse, der har været behandlet i udvalget, og siger: på dette grundlag er der tale om en skatteomlægning af den og den størrelse. Det andet er jo netop op i den blå luft, kan man sige, eller den blå røg, eller hvordan man vil udtrykke sig. Det er jo noget, vi ikke ved noget som helst om.

De konservative prøver på at foregøgle befolkningen, at vi kan klare os med lavere skatter. Det er jo det, man prøver på at foregøgle befolkningen. Det er der jo ikke noget som helst om. Vi ved jo også fra udvalgsdrøftelserne, at hvis f. eks. venstres forslag skulle give samme provenu som efter de nævnte beregninger, bliver der også tale om helt andre procenter. Nu har jeg ikke sagt så meget pænt om venstre, men det vil jeg gerne gøre nu. Det er en ganske udmærket skala, venstre har udarbejdet, hvis vi skal se på det ud fra, om der er progression i den, eller der ikke er progression i den. Den er faktisk lige så progressiv som den skala, der er forelagt af regeringen, men

man kan ikke se det, fordi de procenter, man arbejder med, de er lagt på et passende lavt niveau, og skal man have de penge ind, der skal til for at klare problemerne, kommer procenterne væsentligt højere op, eller også må man altså lave nogle store buketter for at klare problemerne, eller man må trylle med statsudgifterne — jeg ved ikke, hvad man har tænkt sig. Men det kan vi altså ikke.

Sandheden er nemlig, som vi gang på gang er vendt tilbage til under finanslovsdrøftelserne og finansdrøftelserne, at der er den stigning i statsudgifterne, og det er i virkeligheden ikke de nye love, der betyder så forfærdelig meget; det er ulykken ved det. Det er forholdsvis få hundrede millioner, det drejer sig om med det, folketinget kan gennemføre af nye ting i en samling, men det, der belaster, det er alt det, der er gennemført, og som jeg går ud fra at heller ikke det konservative folkeparti vil løbe fra. Vi må se realistisk på det, og vi må prøve på at lave en sammenligning på det eksisterende niveau, og der er altså en skatteomlægning, en væsentlig skatteomlægning, i vort forslag. Hvad det vil føre til om 1, 2, 3 år, ja, det afhænger jo af, hvordan udviklingen i statsudgifterne bliver.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg vil da gerne takke finansministeren, fordi han så klart her gjorde gældende, at venstres forslag er et socialt afbalanceret forslag. (*Munterhed*). Jeg vil videre sige ... se, når nu de ærede medlemmer her i salen til venstre giver sig til at le; så er det jo ad finansministeren, de ler, for det er ham (*Munterhed*). Hvad behager? Jo, det var det, finansministeren sagde, det ligger i finansministerens udtalelse. Det tror jeg heller ikke finansministeren vil bestride.

Når jeg i øvrigt har taget ordet, er det, fordi jeg synes, det er synd, når finansministeren nu er kommet så langt med venstres forslag, at han kører videre med en vis vildfarelse, for han kører videre med den vildfarelse, at skal man have de forudsatte penge ind i statskassen, skal man udskrive helt andre procenter, end der står i venstres forslag. Dette er urigtigt. Venstres forslag bygger på indførelse samtidig med samtidigesskatten og samtidig med op-